

[Viggo Starcke.]

1932 har givet mindre toldintægter, simpelthen derved at de har udelukket konkurrence fra udlandet.

Så er der hensynet til den egentlige beskyttelse. Det er spørgsmålet, om den toldbeskyttede industri altid har krav på at være toldbeskyttet og have sin toldbeskyttelse i samme niveau. Hvem er det, der skal beskyttes? Det er ikke befolkningen, det er ikke nationen, og det er ikke forbrugerne, for den danske nation og den danske befolkning er interesseret i en fri import, i en billig import, i så mange fri varer, så mange gode varer og så mange billige varer som muligt, fordi vi er vitalt interesseret i tilførslen af de varer, vi mangler. Arbejderne, som arbejder i den toldbeskyttede industri, får jo ikke højere løn, og jeg vil gerne minde den højtærede statsminister om de beregninger, som frihandelsklubben i midten af 30'erne gennemførte, hvorved det viste sig, at den toldbeskyttelse, som f. eks. glasindustrien, papirindustrien og trikotageindustrien indkasserede, ofte var så stor, at disse industrier havde hele deres arbejdskraft gratis. Disse tre industrier indkasserede tilsammen i midten af 30'erne en toldbeskyttelse, der var lige så stor som statsindkomstskatten i 20 af vore største amter, nemlig Aarhus, Aalborg, Ribe, Randers, Ringkøbing, Viborg, Vejle, Hjørring, Thisted, Tønder, Sønderborg, Aabenraa, Haderslev, Odense, Svendborg, Holbæk, Sorø, Præstø, Frederiksborg og Københavns amter tilsammen. Det må dog siges at være noget. Er der virkelig nogen grund til at fortsætte en sådan politik?

Endelig viser de tørre tal, at industriproduktionen i Danmark i løbet af det sidste år voksede med ca. 50 pct., hvilket ikke umiddelbart motiverer en forhøjelse af understøttelsen til industrien.

Når man betragter tolden som særlig lav i Danmark, må man ikke glemme, at det kun gælder på en bred basis, fordi man i Danmark har en meget stor import af brændselstoffer, metaller, mineraler og råvarer, men der findes jo områder, hvor Danmark har en særdeles høj toldbeskyttelse for enkelte erhverv.

Rent handelspolitisk er der nogle, der vil foregøgle os, at en forhøjelse af Danmarks toldsatser vil give os en gunstig forhandlingsposition, f. eks. ved forhandlinger i Annecy og Torquay. Disse internationale konferencer har jo netop vist sig at have den ulykkelige egenskab at bevirke, at de nationer, der deltager i dem, ofte forhøjer deres toldsatser, inden de kommer til

konferencerne, for så bagefter at bruge de forhøjede toldsatser som grundlag for en forhandling om nedsættelse af dem.

Endelig er der virkelig nogle, som f. eks. industrirådets fungerende nuværende formand, direktør Axel Gruhn, der mener, det ville være opportunt, om Danmark gik ind i en toldkrig og brugte tolden som et kampmiddel.

Der er fra mange sider, først og fremmest af Landbrugsrådets præsident, det ærede medlem hr. Hans Pinstrup, advaret meget stærkt mod en sådan politik, simpelthen fordi Danmark er et land, der mangler metaller, mineraler, kul, olie, bomuld og en lang række andre ting. Vi skal have en indførsel af disse ting, vi skal have indførsel af en lang række færdigvarer, som vi ikke kan producere selv, og som betaling eksporterer vi for en meget stor del let fordærlige varer, som vi skal af med, hvorfor Danmarks kampmidler i en toldkrig er meget svage. Endelig står et lille land i en toldkrig meget svagt overfor et stort land. Hvis vi f. eks. til England eksporterer 70 pct. af vor produktion, og England f. eks. til Danmark eksporterer ca. 4 pct. af sin produktion, da gør den slags trusler om toldkrig ikke større indtryk på de engelske forhandlere.

Der er i øjeblikket stærk tale om, at man skal have foranstaltninger imod dumping; men der tales altid om dumping som en mulighed og ikke så meget om dumping som en realitet. Det, man kalder dumping fra industriens side, er ofte simpelthen billigere priser, som konkurrenten kan producere til, og som man selv enten ikke ønsker eller gider afsætte til. Overfor eventuelle konservative interesserede vil jeg minde om, at det tidligere ærede medlem af dette ting, den ansete socialøkonom, professor Laur. Birck, i sin tid i et foredrag i Nationaløkonomisk Forening sagde:

„Al tale om dumping er humbug, og alle foranstaltninger mod dumping er humbug.“

Skal man virkelig gennem toldpolitikken kunne nå til en sikring mod, at andre lande fra bestemte virksomheder vil sælge deres varer under produktionsprisen her i Danmark, så skal man ind på toldsatser af skyhøjde.

At ville forhindre folk i at købe billige varer, hvad er det egentlig for en tåbelig politik? Hvis udlandet vil sælge os varerne billigere, end vi kan producere dem, så lad os dog tage imod dem. Dengang landbruget i 80'erne blev lagt om, solgte udlandet jo korn og foderstoffer til såkaldte dumpingpriser. Det gjorde i sin tid indtryk på